

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118203976
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118203976.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: W. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov - matka: Mgr. Q. W., nar. X.X.XXXX, bytom V. XX, I., zastúpená: JUDr. Miloš Chrenko, advokát, Hlavná 25, Trnava a otec: ak. soch. H. P., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XX, I., o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 27P/34/2018-183 zo dňa 12. decembra 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu I. inštancie sa potvrdzuje.
- II. Účastníkom sa nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd I. inštancie rozsudkom v prvom odseku výroku schválil rodičovskú dohodu nasledovného znenia: Maloletá W. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky. Zastupovať a spravovať jej majetok budú obaja rodičia. Druhým odsekom výroku zaviazal otca platiť výživné na maloletú W. 150,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 7.5.2018. Tretím odsekom výroku súd povolil nedoplatok na zročnom výživnom za čas od 7.5.2018 do 30.11.2018 vo výške 1.021,- eur otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 30,- eur spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia pod následkom straty výhody splátok. Štvrtým odsekom výroku súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd I. inštancie svoje rozhodnutie po právnej stránke zdôvodnil aplikáciou § 25 ods. 1 a 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 a § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) a vecne tým, že v časti zverenia, zastupovania a správy majetku maloletej rodičia uzatvorili na pojednávaní dňa 13.6.2018 rodičovskú dohodu, ktorú súd schválil tak, ako je uvedené v bode I. výroku rozsudku. Súd neupravoval stretávanie sa otca s maloletou, nakoľko dlhodobý prebieha na základe dohody rodičov a rodičia styk nežiadali upraviť. Rodičia sa nevedia dohodnúť len v časti výživného, otec na výživu dcéry od ukončenia spoločného života neprispel žiadnou čiastkou k rukám matky. Matka výlučne sama zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa. Otec sa o dcéru zaujíma, navštevuje ju a berie si ju dve poobedia v týždni najskôr z jaslí a v súčasnosti zo škôlky a matke ju vracia medzi 19,30 hod. až 20,00 hod. a každý víkend jeden deň od 10,00 hod. do 19,30 hod až 20,00 hod.

3. Pri určovaní výživného súd zohľadnil, že rodičia nemajú inú vyživovaciu povinnosť. Súd vychádzal z príjmu matky, ktorá od 2/2018 má príjem zo živnosti, podľa predložených faktúr priemerne mesačne 593,70 eur, ide však o hrubý príjem, nakoľko čistý príjem matky bude možné určiť až po podaní daňového

priznania za rok 2018. Matka do 31.8.2018 poberala príspevok na jasle 280,- eur a od 1.9.2018 do 31.10.2018 poberala rodičovský príspevok 214,70 eur, a poberá aj prídavok na dieťa vo výške 23,68 eur. Do 31.8.2018 bola matka zamestnaná aj u svojho otca, pričom preukázala, že mu vyplatenú mzdu vrátila. Matka by bez riadneho pracovného pomeru nemala nárok na príspevok na jasle, preto sa fiktívne zamestnala u svojho otca. Matka vlastní dva byty, pričom v jednom z nich býva otec maloletej so svojou matkou a dve autá, z ktorých jedno užíva otec. Otec platí poplatky spojené s byvaním v byte a prevádzkové náklady auta. Neplatí daň z nehnuteľnosti, poisťku domácnosti a bytu a ani zákonné poistenie vozidla, tieto náklady hradí matka. Otec je bez príjmu od roku 2015, kedy naposledy pracoval pre starého otca zo strany matky. Podľa daňového priznania mal priemerný čistý mesačný príjem v roku 2015 vo výške 560,- eur. V tomto období aj previedol svoje obchodné podiely v dvoch spoločnostiach bezodplatne. Od toho času na základe vlastného rozhodnutia nikde nepracoval, nepožiadaval o dávky v hmotnej núdzi, nebol evidovaný. Teda vlastným rozhodnutím nemal žiadny oficiálny príjem. Žil z peňazí za predaj svojho podielu rodinného domu 80.000,- eur, a to do konca roku 2016 aj s matkou a dcérou. V roku 2017 mu požičal syn sumu 2.500,- eur a priateľ 2.000,- eur. V súčasnosti rodičia vedú viacero konaní, ktorých predmetom je vydanie vozidla a pohľadávka otca voči matke vo výške 37.000,- eur, teda nie sú majetkovo vysporiadané. Otec bol až od 1.3.2017 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, pretože odmietol ponúknuté pracovné miesto dňa 19.10.2018 a po posúdení jeho zdravotného stavu posudkovým lekárom bol z evidencie vyradený pre nespôluprácu.

4. Pri určovaní výšky výživného súd vychádzal z možností a schopností otca, ktorý mal v minulosti reklamnú agentúru, pracoval ako dizajnér, pričom podľa štatistického úradu bola v odvetví grafický a multimediálny dizajnéri mzda v roku 2017 vo výške 1.275,- eur. Otec odmietol pracovnú ponuku s nástupným platom od 900,- eur do 1.200,- eur. Vzhľadom na vek otca a jeho zdravotné problémy súd vychádzal z predpokladanej hrubej mzdy 1.000,- eur, z ktorej po zaplatení odvodov 134,- eur a dane 104,- eur mal čistú mzdu 762,- eur (vypočítané cez kalkulačku na internete mzda v roku 2018). Súd zhodne so zaužívanou rozhodovacou praxou určovania výživného na všetky vyživovacie povinnosti v rozpätí 20 % až 25 % z čistého príjmu povinného rodiča určil výživné 150,- eur ako primerané. Súd nemôže zohľadniť skutočnosť, že otec uprednostňuje starostlivosť o svoju matku pred plnením si vyživovacej povinnosti voči dcére. Pokiaľ sa otec chce starať o svoju matku, môže využiť aj pomoc samosprávy, ktorá v týchto prípadoch poskytuje ošetrovateľskú starostlivosť o svojich občanov, avšak zároveň si musí plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu. Otec sa o dieťa zaujíma a dve poobedia a jeden víkendový deň sa o maloletú aj osobne stará, preto súd považuje výživné v takto stanovenej výške za primerané a to aj vzhľadom na vek a výdavky dieťaťa. Okrem výživného od otca na výživu dieťaťa slúžia i rodinné prídavky 23,68 eur a aj matka si musí okrem osobnej starostlivosti plniť voči dieťaťu vyživovaciu povinnosť, nakoľko chodí v súčasnosti už do materskej škôlky. V čase keď maloletá chodila do jaslí, mala matka zvýšené výdavky na ich úhradu, ale zároveň od štátu poberala vyšší príspevok na ich úhradu, preto súd výživné určil v rovnakej sume aj v období, kedy maloletá chodila do jaslí. Výživné súdom stanovené nepatrne pod dolnou hranicou 20 % predpokladaného priemerného čistého mesačného príjmu je dostatočné na pokrytie časti potrieb maloletej a dáva možnosť jeho zvýšenia v budúcnosti.

5. Súd výživné určil od podania návrhu, nakoľko nezistil žiadne okolnosti pre určenie výživného späťne. Matke nič nebránilo v podaní návrhu na súd skôr, tvrdenie, že sa pokúšala mimosúdne dohodnúť 17 mesiacov nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa na základe ktorého by súd mal priznať výživné späťne. Za obdobie od podania návrhu 7.5.20218 do 30.11.2018 mal otec zaplatiť výživné vo výške 1.021,- eur (pomerná časť za máj 150,- eur /31 x 25 = 121,- eur a 6 mesiacov x 150,- eur). Nakoľko na výživu dcéry neprispel žiadnou čiastkou súd ho zaviazal zaplatiť sumu 1.021,- eur v splátkach po 30,- eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok.

6. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanoveniach § 53 a nasl. CMP.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec. Otec uviedol, že zápis z predposledného konania z 21.11.2018 mu bol odmietnutý vydať, pretože oň nepožiadaval, pritom všetky pred aj záverečným s rozsudkom mu boli dané automaticky, protistrana nežiadala o žiaden a boli jej poskytnuté všetky. Práve ten z 21.11.2018 má obsahovať vykonštruované a lživé obvinenia otca. Otec tiež namietal výpočet

výživného, ktorý nie je uvedený v zápisnici zo dňa 12.12.2018. Podľa slov sudkyne, bol spravený z údajov príjmov Štatistického úradu SR pre povolanie „počítačový grafik“, pričom sa nezohľadnila námietka otca, že toto nie je jeho profesia a ani na ňu nemá patričné vzdelanie a vekovo už vôbec nespĺňam požiadavky všetkých záujemcov o zamestnancov. Taktiež súd nevzal do úvahy, že matka písomne navrhla a súhlasila, s predplatením výživného, ak sa vzdám požiadavky na vrátenie jej nezákonného spreneverenia mojich financií. Otec ponúkol plnú akceptáciu jej finančných požiadaviek. Súd I. inštancie nepreskúmal a neoveril udávané argumenty otca, neprejavil žiaden záujem o odborné lekárske posudky, o stanovisko Sociálnej poisťovne, Zdravotnej poisťovne, Daňového úradu, či vypočutie svedkov, najmä veriteľov otca. Taktiež v priebehu pojednávania zazneli štyri návrhy na výšku výživného od 50 - 200 eur a návrh otca počkať do priznania opatrovateľského príspevku otcovi, kde by pravdepodobne nemal byť problém vyhovieť aj požadovaným 200,- eur ostal bez povšimnutia. Otec tiež namietal, že právny zástupca matky uvádzal nepodstatné a klamlivé informácie týkajúce sa otca a z toho dôvodu žiadal, aby právny zástupca matky bol vylúčený z ďalších pojednávania. Na záver otec uviedol, že od prvého pojednávania nespochybnil nárok na výživné našej dcéry a mieni absolútne rešpektovať zákony tejto krajiny.

8. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka prostredníctvom právneho zástupcu. Matka v prvom rade uviedla, že odvolanie otca nespĺňa zákonné náležitosti a z tohto dôvodu je potrebné odvolanie odmietnuť. I v prípade, ak by otec maloletej svoje odvolanie doplnil a toto malo zákonom požadované náležitosti, nie je odvolaniu možné vyhovieť, pretože je úplne nedôvodné a argumenty v ňom uvedené sú nespôsobilé spochybníť správnosť záverov prvoinštančného súdu. Ak otec maloletej namieta, že v zápisnici z pojednávania chýba „viacero faktov“, sám bližšie neuvádza, aké. Otec mal možnosť požiadať o opravu či doplnenie zápisnice, avšak toto právo nevyužil. Písomná zápisnica z pojednávania nemusí obsahovať úplne podrobne každé vyjadrenie účastníka (ak chcel otec vedieť úplne presný priebeh pojednávania, mal možnosť vyžiadať si kópiu zvukového záznamu). Rovnako tak nemá matka vedomosť o tom, že by súd odmietol otcovi vydať zápisnicu (matke bola na požiadanie bez problémov vydaná) a otec mal možnosť si zápisnicu vyžiadať i dodatočne (v písomnej i elektronickej forme). Čo sa týka výhrady neuvedenia výpočtu výživného v zápisnici z pojednávania, i táto výhrada otca maloletej je irelevantná, nakoľko túto skutočnosť má súd povinnosť uviesť v písomnom vyhotovení rozsudku, kde je spôsob výpočtu výživného riadne uvedený a zdôvodnený. Argumenty, ktoré majú byť podľa otca v jeho prospech (ako je jeho zdravotný stav) súd vzal na zreteľ a riadne sa s nimi vysporiadal; iné argumenty súd nepovažoval za relevantné (pôžičky otca maloletej, starostlivosť o matku) a tiež sa s nimi v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu I. inštancie vysporiadal. Argument o nevypočutí svedkov je nedôvodný, keďže otec riadne nenavrhol výsluch svedkov a i v prípade riadneho návrhu by svedkovia (veritelia otca maloletej) boli z hľadiska predmetu konania irelevantní a preto ich výsluch úplne zbytočný. Rovnako za nedôvodné považuje matka tvrdenia o údajne nepravdivých údajoch či vymyslených tvrdeniach (matkiných či jej právneho zástupcu); všetky tvrdenia boli dôkazne podložené a dôkazy riadne nadobudnuté a súdu predložené, pričom posúdenie dôkazov je už na konajúcom súde. K otázke údajnej irelevantnosti matkiných tvrdení, najmä tých týkajúcich sa majetkových pomerov otca a jeho výdavkov má za to, že v konaní o určenie výživného je nevyhnutné komplexné preskúmanie osobných, príjmových a majetkových pomerov výživou povinného rodiča, teda aj skutočnosť, že otec sa voči matke domáha zaplataenia značne vysokej sumy súdnou cestou, a že v tomto konaní hradí odmenu za zastupovanie, ktorá je značne vysoká, najmä s ohľadom na otcom maloletej deklarovanú nepriaznivú majetkovú situáciu. Je neakceptovateľné, ak otec platí odmenu za zastupovanie v sume 500,- eur za jeden úkon právnej služby, pričom na výživu svojho (jediného) dieťaťa neplatí dlhodobo ani len minimálne zákonom vyžadované výživné (otec na mal. W. neplatí od januára 2017, t.j. už dva roky). Je nesporné, že plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť a preto nie je možné nezohľadniť, že otec si dokáže (hoci len z prostriedkov údajnej pôžičky) zabezpečiť značné peňažné prostriedky na nie nevyhnutné výdavky, avšak na výživu mal. W. dlhodobo nič neplatí. Podľa názoru matky preto súd I. inštancie správne a dôvodne neakceptoval, že otec mal. W. nemá žiaden príjem a vychádzal z fikcie príjmu, ktorý by otec maloletej mohol na trhu práce v súčasnosti dosiahnuť a z tohto potenciálneho príjmu vychádzal pri určení výšky výživného (i keď sa matka nazdáva, že samotná výška výživného sa mala pohybovať v rozmedzí 20 % až 25 % tohto potenciálneho príjmu). S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti matka navrhla, aby odvolací súd odvolanie otca v zmysle § 386 písm. d) CSP odmietol; v prípade odstránenia väd odvolania navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník s tým, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím prvoinštančného súdu, a preto odporúča predmetný rozsudok v časti určenia výživného potvrdiť.

10. Otec doplnil svoje odvolanie s tým, že jeho odvolanie smeruje proti výroku II. a III.

S výrokom II. nesúhlasí s výpočtom výživného, nakoľko marením spravodlivosti zo strany matky a jej právneho zástupcu v zmysle § 344 ods. 1 Trestného zákona, počas pojednávania dňa 21.11.2018 došlo k významnému ovplyvneniu, nesprávnemu posúdeniu a rozhodnutiu súdu. Týmto rozhodnutím bol zároveň aj ovplyvnený výpočet nedoplatku na zročnom výživnom (výrok III.). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto otec navrhol nové preskúmanie finančných a majetkových pomerov otca, ako aj matky mal. W., keďže v pojednávaniach prišlo k výraznému ovplyvňovaniu súdu v neprospech otca uvádzaním faktov a dôkazov z iných vzájomných sporov nesúvisiacich s týmto konaním, pričom argumenty otca v tomto zmysle neboli vzaté v úvahu ako relevantné. Taktiež otec navrhol z týchto dôvodov nové posúdenie a stanovenie výšky výživného a aj zročného nedoplatku na výživnom. Otec sa domnieva, že viacero poloprávd, klamstiev či priamo predložením sfaľovaného dôkazu e-mailom zo dňa 21.11.2018 prišlo k závažnému ovplyvneniu súdu a tým pádom aj jeho rozhodnutia. Zároveň navrhol, aby súd anuloval pôvodné rozhodnutie a rozsudok a pristúpil k novému preskúmaniu skutočností. Taktiež poukázal na pochybenie súdu, keď mu bolo odmietnuté poskytnutie zápisu z pojednávania zo dňa 21.11.2018 s odôvodnením, že o zápis nepožiadala. Otec preto o tento zápis dodatočne požiada, keďže mu jeho nevydaním bolo znemožnené adekvátne reagovať na následnom pojednávaní dňa 12.12.2018, pričom práve na tomto pojednávaní prišlo k predloženiu sfaľovaného dôkazu právnym zástupcom matky, čo bolo procesnou chybou v tomto konaní.

11. Otec sa vyjadril k vyjadreniu matky. Súhlasil s tým, že jeho pôvodné odvolanie nespĺňalo zákonom požadované náležitosti, preto to v doplnení k odvolaniu napravil v zmysle zákona. To, že právny zástupca matky nemá vedomosť o odmietnutí vydania zápisnice zo dňa 21.11.2018 neznamená, že sa tak nestalo. O zápisnicu otec dodatočne požiadal v doplnení odvolania. Podľa otca na pojednávaní - 21.11.2018 došlo zo strany matky, resp. jej právneho zástupcu k úmyselnému mareniu spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona predložením sfaľovaného dôkazu /e-mail/, za účelom ovplyvnenia rozhodovania súdu v prospech matky a získania výhod. Avšak toto otec nechá na posúdení príslušnej komisii SAK. Otec ďalej namietal výpočet výživného, pretože bol súdom stanovený z imaginárnej pracovnej pozície neprislúchajúcej vzdelaniu otca, rovnako ako výpočet z pracovnej pozície „otcom odmietnutého zamestnania“ na pozícii, ktorú nemôže zastávať, čo dostatočne odôvodnil či už otcovým zdravotným stavom /ktorý súd vôbec bližšie neskúmal/, alebo sociálnymi podmienkami. Preto tento výpočet výživného považuje otec za absurdný, keďže vychádzal z nereálnej fikcie príjmu zo štatistických tabuliek bez reálneho posúdenia otcových skutkových možností na trhu práce. Argument o opatrovateľskej činnosti pri jeho nevyliciteľne chorej matke spomenul možnosť takéhoto opatrovania zo strany mesta, avšak zabudol dodať, že je to služba platená /matke by nezostalo ani životné minimum/ a poskytuje sa max. na 7,5 hod denne, pričom je asi jasné, že normálna pracovná doba je 8,5 hod. + cesta do a zo zamestnania. Taktiež sa otec domnieva, že v súčinnosti s ÚPSVaR dostatočne dokladoval, že záujem nájsť si prácu mal, bohužiaľ s nulovým efektom z dôvodu jednak veku, a jednak vzdelania, keďže matka súdu uviedla informácie voľných pracovných pozícií, ktoré nezodpovedajú vzdelaniu otca, z čoho aj súd následne vychádzal. Pozíciu grafického dizajnéra - pod ktorou sa dnes chápe „počítačový grafik“ otec zastávať nemôže z dôvodu vzdelania v inom smere a živiť sa vlastnou autorskou tvorbou je taktiež nereálne, keďže otec nemá vhodné podmienky na nejakú vlastnú tvorbu. Otec je toho názoru, že zvyšok jeho argumentov je dostatočne uvedený v pôvodnom odvolaní a tieto by mala matka vysvetľovať popravde na príslušnom súde.

12. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka. Matka naďalej považuje odôvodnenie za nedôvodné a nespôsobilé spochybniť správnosť postupu a rozsudku prvoinštančného súdu. Otec opakovane poukazuje na akési sfaľované dôkazy a dokonca údajný trestný čin právneho zástupcu matky spáchaný jeho predložením. Tieto tvrdenia považuje matka za úplne absurdné a irelevantné. E-mail, ktorý predložila svojmu právnenému zástupcovi a ten ho predložil súdu na pojednávaní matke zaslala majiteľka (spoločníčka a konateľka) spoločnosti P. B. s.r.o. Mgr. P. V.. Táto hľadala zamestnanca na pozíciu grafického dizajnéra a otec jej reagoval na inzerát. Sama Mgr. V., s ktorou sa matka pozná, kontaktovala matku s tým, že otec jej zaslal svoj životopis v reakcii na inzerát, pričom z obsahu reakcie bolo pre ňu zrejmé, že nejvil skutočnú snahu o zamestnanie, keď poslal len všeobecný životopis a v rámci komunikácie uvádzal, že požadované zručnosti nemá a neposlal k životopisu doklady potrebné na prijatie na danú pozíciu. Uvedený e-mail nebol kľúčový dôkaz, naopak súd I. inštancie tento dôkaz ani

v odôvodnení rozsudku vôbec neuviedol a za podstatné považoval úplne iné skutočnosti. Takto otec najmä opomína v konaní jednoznačne preukázaný fakt, že odmietol pracovnú ponuku zo spoločnosti AMAZON, kde mohol mať nástupný plat 900 až 1.200 eur mesačne. Práve vzdanie sa tohto príjmu bolo podstatnou skutočnosťou, ktorá (spolu s ostatnými možnosťami zamestnania otca v odbore) viedla súd k záveru o tom, že otec mohol pracovať a dosahovať príjem, z ktorého by vedel platiť výživné v súdom stanovenej sume. Tento otcom spochybňovaný princíp potenciality príjmov má jasnú oporu v zákone (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine) a súdnej praxi. Ešte v súvislosti s obranou otca, že pracovné ponuky nereflektujú jeho vzdelanie a kvalifikáciu, matka zdôraznila, že otec nie je akademický sochár - umelec, ako by naznačoval jeho titul, ale tento vyštudoval priemyselný dizajn, dlhé roky tiež pôsobil v reklamnom biznise a pracoval ako grafický dizajnér, viedol vlastnú reklamnú agentúru a v rámci tohto podnikania vykonával všetky práce od odbornej práce (grafických návrhov) až po obchodnú stránku podnikania. Je preto zrejmé, že by sa v prípade záujmu vedel uplatniť v širokej škále zamestnaní, ak by bol chcel a vyvinul pre to nejakú snahu. Ako však matka uvádzala, najmä z dôvodu minulých dlhov a prebiehajúcich exekúcií otec nemal snahu oficiálne sa zamestnať; o to menej tak mal záujem činiť po tom, ako matka podala tento návrh na súd. Preto opakovane matka uviedla, že skutočnosť, že otec maloletej nepracuje a nedosahuje oficiálny príjem, nie je dôsledok zlej ekonomickej situácie, nedostatok jeho praxe či pracovných príležitostí v regióne, ale len a výlučne vedomým rozhodnutím otca, ktorý nemá skutočný záujem zamestnať sa.

13. Čo sa týka starostlivosti o údajne chorú matku, opäť ide len o účelové argumenty majúce podporiť jeho nemožnosť zamestnať sa. Podľa poznatkov matky (matka otca maloletej býva v mojom byte) jej zdravotný stav zodpovedá vyššiemu veku, avšak nevyžaduje celodennú opateru. I v prípade potreby starostlivosti opakovane poukazuje na možnosti sociálnych služieb a starostlivosti, čo je zákonnou povinnosťou obce a mesto I. má túto oblasť viac ako dostatočne zabezpečenú. V súvislosti so zdravotným stavom otca matka tvrdí, že zdravotné problémy makty sú napriek nižšiemu veku násobne väčšie, ako údajné zdravotné problémy otca (pričom otec nepredložil žiadne relevantné doklady či lekárske nálezy, ktoré by potvrdzovali jeho zdravotnú nespôsobilosť na prácu). Napriek nepriaznivému zdravotnému stavu matky (keď sa pohybuje len s pomocou barly), matka riadne pracuje, nezriedka do neskorého večera a často aj cez víkendy a dokáže dosahovať príjem. Matka tiež upozornila na fakt (ktorý otec maloletej obchádza), ktorým je posúdenie zdravotného stavu otca maloletej posudkovým lekárom (pre účely posúdenia dôvodnosti odmietnutia práce), pričom z tohto posudku vyplynulo, že otec bol zdravotne spôsobilý ponúkanú prácu vykonávať. Ak teda bez reálneho dôvodu odmietol vykonávať prácu, hoci bol na ňu podľa lekárskeho posudku zdravotne spôsobilý, dôvodne ho úrad práce pre nespokojnosť vylúčil z evidencie uchádzačov o zamestnanie a tento samotný fakt je najlepším dôkazom, že otec sa vedome vzdal príjmu, ktorý by mohol dosahovať a z ktorého by mohol platiť požadované výživné. Matka opakovane uviedla, že otec do dnešného dňa stále neplatí ani euro na mal. W. a matka mal. W. musí živiť výlučne sama, čo pri matkinom nepriaznivom zdravotnom stave zvláda len s vypätím síl. Konanie otca tak nie je iba v rozpore so Zákonom o rodine, ale aj s elementárnymi zásadami morálky a napokon aj v rozpore s Trestným zákonom, keďže dlhodobé neplatenie výživného je trestným činom. Matka na okraj poznamenala, že trestné oznámenie na otca nepodala, nakoľko nie je jej cieľom, aby bol otec mal. W. odsúdený, ale aby mal. W. mala z čoho žiť. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti matka navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie otca bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď dospel k záveru, že rozhodnutie súdu I. inštancie je v napadnutej časti výroku II. a III. vecne správne.

15. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom I. inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených nárokov a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery súdu I. inštancie vo veci zvýšenia výživného, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti

s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu I. inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu I. inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

16. Z obsahu spisu je zrejmé, že rodičia mal. W. sa rozišli v decembri 2016, po rozchode sa o maloletú stará matka, s otcom mal. W. realizuje styk po dohode s matkou. Matka žiadala určiť výživné vo výške 200,- eur mesačne od 1.1.2017. Súd I. inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal otca platiť výživné na mal. W. vo výške 150,- eur mesačne k rukám matky s účinnosťou od 7.5.2018 a taktiež súd otca zaviazal zaplatiť nedoplatok od 7.5.2018 do 30.11.2018 vo výške 1.021,- eur, ktorý mu povolil splácať v mesačných splátkach po 30,- eur, pričom pri určení výživného vychádzal zo skutočností, že otec nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť, z príjmu matky, vychádzal tiež z možností a schopností otca, keďže otec bol od roku 2015 bez oficiálneho príjmu a žil z predaja svojho podielu na rodinnom dome vo výške 80.000,- eur a pôžičiek od syna a priateľa. Súd I. inštancie predovšetkým poukázal na skutočnosť, že otec odmietol pracovnú ponuku s nástupným platom od 900,- do 1.200,- eur a ustálil jeho príjem vzhľadom na jeho schopnosti a možnosti na 762,- eur v čistom. Súd I. inštancie sa taktiež zaoberal skutočnosťou na strane otca, že sa musí starať o svoju matku.

17. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

19. Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napr. liečebné náklady). Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane dieťaťa je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať mu výživné a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže,

že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

20. Odvolací súd má z priebehu súdneho konania za preukázané, že otec od roku 2015 nepracuje a nevykonáva ani žiadnu zárobkovú činnosť, otec však presvedčivo nezdôvodnil dôvody, prečo od toho času nepracoval. Z Oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava (ďalej len „ÚPSVaR TT“) zo dňa 22.11.2018 vyplýva, že dňa 19.10.2018 bol prijatý na pracovnú pozíciu pracovník distribučného a návratového centra s nástupným platom od 900,- eur do 1.200 eur mesačne. Otec odmietol prijať vyššie uvedenú pracovnú pozíciu zo zdravotných dôvodov, pričom posudkový lekár uviedol, že pracovná ponuka je pre otca vhodná. Otec sa k tejto skutočnosti vyjadril na pojednávaní zo dňa 12.12.2018, čiže bol s touto skutočnosťou oboznámený. Práve túto skutočnosť považoval súd I. inštancie za rozhodujúcu a nie e-mail zo dňa 20.11.2018, na ktorý predovšetkým poukazoval otec. Rovnako otcov argument, ktorý sa týkal vzájomných majetkových sporoch medzi otcom a matkou považuje odvolací súd za irelevantný, nakoľko bol v tejto veci použitý ako dôkaz, že otec si vie zadovážiť prostriedky na osobné účely, pričom ani tento dôkaz nebol kľúčový pri určovaní výšky výživného.

21. Otec v odvolaní nespochybňuje nárok mal. W. na výživné, pričom na pojednávaní zo dňa 12.12.2018 uviedol, že navrhuje stanovenie výšky výživného odložiť na dobu po priznaní opatrovateľského príspevku a vo vyjadrení k návrhu matky zo dňa 12.6.2018 žiadal návrh matky zamietnuť. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že pre zákonný vznik vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je relevantnou objektívna právna skutočnosť narodenia dieťaťa, jej zánik zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Otec má zákonnú vyživovaciu povinnosť voči mal. W. od jej narodenia, pričom táto povinnosť má prednosť aj pred inými povinnosťami povinného rodiča. Z tohto dôvodu aj súd I. inštancie správne konštatoval, že nemôže zohľadniť skutočnosť, že otec uprednostňuje starostlivosť o svoju matku pred plnením vyživovacej povinnosti voči mal. W.. Otec má možnosť v prípade zabezpečenia starostlivosti o svoju matku, či už za pomoci samosprávy, prípadne sestry, kde otec nezdôvodňoval, prečo sa sestra nemôže osobne starať (prípadne iným spôsobom prispieť na starostlivosť o matku), ale aj sám uprednostnil starostlivosť o svoju matku pred vyživovacou povinnosťou voči maloletej.

22. Argumenty otca týkajúce sa stanovenia základu na výpočet výšky výživného odvolací súd nepovažuje za opodstatnené. Z obsahu spisu je minimálne zrejmé, že bol prijatý na prácu v AMAZONE, kde by nadobudol príjem od 900 - 1.200,- eur mesačne, túto prácu však odmietol zo svojich subjektívnych dôvodov. K vyžiadaniu zápisnice z pojednávania zo dňa 21.11.2018 odvolací súd poukazuje na § 55 ods. 1 a 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy (ďalej len „Vyhláška“), podľa ktorého sa vydáva kópia zápisnice iba na žiadosť účastníka, nie automaticky.

23. Po posúdení súdom I. inštancie zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov, s prihliadnutím na odôvodnené potreby mal. W., odvolací súd dospel k zhodnému záveru, ako súd I. inštancie, že je povinnosťou otca platiť výživné vo výške 150,- eur mesačne, súd I. inštancie správne vyčíslil aj výšku zročného výživného (od podania návrhu do rozhodnutia) a návrh otca na zmenu rozsudku nie je dôvodný. Každé rozhodnutie súdu vo veci maloletého dieťaťa musí byť vydané v čo najlepšom záujme dieťaťa.

24. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

25. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov v súlade s § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu I. inštancie potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP.

27. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).